Kontaktudvalget til det frivillige sociale arbejde
Sekretariatet, den 21. marts 1990

I et brev af 22. februar 1990 har Socialministeriet bedt Kontaktudvalget om en udtalelse snarest muligt til brug for en besvarelse af spørgsmål, stillet af Folketingets Socialudvalg i skrivelse af 15. februar 1990 (B 50 – bilag 1) i forbindelse med behandlingen af forslag til folketingsbeslutning om socialt opsøgende arbejde og socialt projektarbejde.

Da Kontaktudvalgets næste ordinære møde først finder sted den 24. april 1990, skal udvalgets sekretariat knytte følgende foreløbige bemærkninger til de stillede spørgsmål og oplyse, at man skal vende tilbage med en endelig udtalelse straks efter udvalgsmødet.

Spørgsmål:

Ad 1 og 2: om, hvorvidt rådgivnings- og vejledningsfunktionen samt særlige initiativer kan adskilles fra administrationsdelen og

ad 3: om »projektarbejde« som metode i fremtidens sociale arbejde.

Svar:

Første del af spørgsmålet vedrørende adskillelse af administrationsdelen fra visse udadgående funktioner i kommunernes sociale arbejde har Kontaktudvalget ikke tilstrækkelige forudsætninger for at udtale sig om, når det drejer sig det mere teknisk-administrative.

Inden for det frivillige sociale arbejde er det imidlertid ofte en betingelse for at opnå støtte fra fonde og offentlige puljeordninger, at der er sådan en adskillelse.

Dette forhold har været medvirkende årsag til, at de frivillige organisationer har udviklet en række sociale tilbud såsom kontaktbutikker, bolig- og gadeprojekter samt andet netværksarbejde.

Det har endvidere betydet, at marginaliserede grupper, som det offentlige bistandssystem ikke har kunnet nå, f.eks. prostituerede og psykiatriske patienter, har fået tilbud om hjælp af private hjælpeorganisationer.

Til anden del af spørgsmålet om »projektarbejde« som metode i fremtidens sociale arbejde skal følgende bemærkes:

Erfaringerne fra det frivillige sociale arbejde viser, at forskellige former for netværksopbyggende socialt arbejde forudsætter et tæt samarbejde med brugerne på deres præmisser. Det er derfor af væsentlig betydning, at arbejdet foregår i de lokale sammenhænge med mindst mulig kontrol og registrering. Ikke mindst for dem, der har risiko for at blive sat uden for samfundet, er det vigtigt, at de kan trækkes ind i lokalbaserede projekter, som bygger på en målsætning, der er fælles for deltagerne, uanset hvor mange ressourcer de pågældende har.

Fremtidens sociale arbejde må i højere grad end, hvad tilfældet er i dag, være igangsættende og støttende for borgernes egne initiativer. Der må derfor udvikles nye metoder og andre holdninger til denne opgave.

Senere års forskning har vist, at frivilligt socialt arbejde kan klare opgaver af denne karakter, så en forbedring af samarbejdsrelationerne mellem den kommunale forvaltning og lokale frivillige initiativer, eventuelt med driftstilskud, ville bidrage til at nå de mål, som beslutningsforslaget opstiller.

Henrik Borgen-Nielsen
udvalgssekretær